

[Bernhard Baunsgaard.]

Grünbaum læser hele lovforslaget igennem, vil han se, at der er to forslag til ændringer, og det andet omhandler en væsentlig, principiel ændring af den gældende lov uden at berøre selve lovens identitet, lige så vel som vores forslag om, at aktier for fremtiden skal falde ind under reglerne, naturligvis ikke berører selve lovens identitet, nemlig at det er en lov, der skal gælde for folk, der er fyldt 67 år. Så meget vil jeg gerne have sagt om det.

Det er på tide, at vi anerkender det, som vi alle er parat til at sige i ord, nemlig at investering i erhvervslivet er lige så agtværdig som enhver anden investering. Fra gammel tid er der jo konstateret modvilje mod investering i erhvervslivet; det er noget, som man fra tid til anden har taget op, og på det tidspunkt, da vi første gang fik denne lov gennemført, var denne modvilje meget udbredt i folketinget.

Jeg vil gerne her fastslå, at dette må betragtes som et led i et forsøg på fra radikal side at gøre det agtværdigt i alle kredse at investere i det erhvervsliv, som vi jo til syvende og sidst alle er afhængige af.

Jeg agter på det radikale venstres vegne, næste gang man forskelsbehandler opsparing eller investering i erhvervslivet, at fremsætte et ændringsforslag.

Jeg gør opmærksom på, at denne lov giver mulighed for nedslag for renter af indestående i bank eller sparekasse, men også for renter af obligationer, og man har også tilladt, at pantebreve falder ind under denne lov. Så synes jeg, der er tale om en så grov forskelsbehandling af investeringen i erhvervslivet, når man ikke tager aktier med, og jeg tror, et flertal i dette ting skulle tænke sig om endnu en gang og tage konsekvensen af, at man siger, man ønsker at støtte erhvervslivet, og gøre det ved denne lejlighed. Jeg skal garantere for, at det radikale venstre skal sørge for, at et flertal, næste gang der bliver tale om forskelsbehandling, igen får lejlighed til at vise, om man ønsker at overføre sine smukke ord til praksis.

Måtte jeg så til slut takke flertallet i udvalget for, at man fulgte det radikale forslag om at forhøje beløbet fra 22.000 kr. til 30.000 kr., hvilket svarer til det, som finansministeren ved lovforslagets fremsættelse i de skriftlige bemærkninger anførte var hans

hensigt, men som han ikke nåede. Han sagde nemlig, at beløbet — de 22.000 kr. — burde forhøjes under hensyn til udviklingen i prisniveauet; udviklingen i prisniveauet siger, at det bør være 30.000 kr. Jeg takker flertallet for, at man har fulgt os på dette punkt.

Hagen Hagensen (KF):

Da vi havde dette forslag til første behandling, gav jeg udtryk for et ønske om, at grænsen måtte blive hævet, og det er derfor med tilfredshed, jeg nu kan være med til at gå ind for, at vi får hævet grænsen op til 30.000 kr., og at der derfra sker en aftrapning, således at nedslaget for renteindkomst først bortfalder ved 37.000 kr.

Der er også en anden ting, som skal fremhæves. Vi er helt tilfredse med, at loven, for så vidt angår denne ændring, kan få virkning for indkomståret 1974. Det er en væsentlig og god ting.

For grænserne i øvrigt vil der ske regulering for det kommende år. Det kan vi også tiltræde, således at vi tiltræder de af flertallet stillede eller tiltrådte ændringsforslag nr. 5, 6 og 9.

Jeg vil gerne have lov til at nævne en ting, som vi gerne havde set havde stået i loven. Det drejer sig om problemet om, hvornår begæring skal være fremsat. Det blev ikke sådan, og vi affinder os med de bemærkninger, der er gjort om, hvordan det er hensigten at forstå denne bestemmelse, således at der gives skatterådene mulighed for, når omstændighederne taler derfor, at tage en begæring til følge i indtil en måned efter slutopgørelsens fremkomst. Jeg vil gerne føje til, at jeg mener, at i mange tilfælde kan omstændighederne tale for, at man tager en sådan begæring til følge.

Der har været rejst det spørgsmål, om det var nødvendigt med en begæring. Det mener jeg det er, fordi det drejer sig om at opgøre arten af indkomst, og denne opgørelse må være med blandt det materiale, som man indsender til skatteligningen.

Jeg vil gerne føje til, at vi vil kunne stemme for de ændringsforslag, som det radikale venstre har stillet under nr. 4 og nr. 8. Vi finder, det er helt naturligt, at man sidestiller udbytte af aktier o. lign. med de arter af indkomst, der kan være tale om at give nedslag for. Jeg skal ikke gå ind i nogen principiel drøftelse af, om det kan ske ved